

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: Gž Ovr-38/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Ankici Matić, na temelju nacрта odluke sudske savjetnice T. Ž. R. u pravnoj stvari ovrhovoditelja A. O. d.d. Z. (prije J. O. d.d. Z.), OIB:..., kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva G.&P., Pisarnica S., protiv ovršenika B. L. iz Š., OIB: ..., radi naplate novčane tražbine, odlučujući o žalbi ovrhovoditelja protiv rješenja Općinskog suda u Šibeniku, poslovni broj Ovr-585/18 od 21. prosinca 2020., 1. veljače 2021.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba ovrhovoditelja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Šibeniku, poslovni broj Ovr-585/18 od 21. prosinca 2020.

Obrazloženje

Pobijanim prvostupanjskim rješenjem odbačen je prijedlog ovrhovoditelja za određivanje ovrhe na plaći ovršenika podnesen dana 17. veljače 2015., koji je uređen podneskom od dana 21. veljače 2019. kao neuredan.

Protiv navedenog rješenja žali se ovrhovoditelj pobijajući isto zbog žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. t. 1. t. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje u tekstu ZPP), u vezi s čl. 381. ZPP-a, a koji se zakon u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 21. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17) predlažući da ovaj sud preinači podredno ukine pobijano rješenje.

Na žalbu nije odgovoreno.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje, sukladno odredbi čl. 365. st. 2. ZPP-a u vezi čl. 21. st. 1. OZ-a te ovaj drugostupanjski sud ne nalazi bitnu povredu odredaba postupka, a ni kojeg drugog žalbenog razloga iz čl. 50. st. 1. OZ-a na koji pazi po službenoj dužnosti.

Prvostupanjski sud je donio pobijano rješenje primjenom odredbe čl. 39. st.1. OZ-a, pri čemu je ostvaren žalbeni razlog pogrešne primijene materijalnog prava, ali je pravilnom primjenom materijalnog prava trebalo jednako odlučiti.

Naime, iz stanja spisa je utvrđeno:

- da je dana 17. veljače 2015.g. ovrhovoditelj podnio javnom bilježniku L. M. iz Š. prijedlog za određivanje ovrhe temeljem vjerodostojne isprave – izvoda iz poslovnih knjiga općenito na imovini ovršenika te je dana 15. veljače 2015. doneseno rješenje o ovrsi broj Ovr-409/2015, koje rješenje je steklo svojstvo pravomoćnosti I ovršnosti,

- da je dana 8. kolovoza 2018. ovrhovoditelj podnio prijedlog za ovrhu prema poslodavcu ovršenika i to temeljem ovršne isprave – pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi broj Ovr-409/2015 od 18. veljače 2015.,

- da je dana 10. rujna 2018. javna bilježnica L. M. gore navedeni prijedlog prosljedila sudu budući ista nije ovlaštena odlučivati o prijedlogu,

- da je u prijedlogu ovrhovoditelj naveo da je rješenjem o ovrsi javne bilježnice L. M. iz Š. poslovni broj Ovr-409/15 od 18. veljače 2015. određena ovrha i to za iznos od 2.660,28 kn uvećano za zatezne kamate te predložio da se donese rješenje kojim će se naložiti ovršenikovom dužniku M. T. d.o.o. Š., da isplati obroke što ih je propustio obustaviti i isplatiti po primitku rješenja poslovni broj Ovr-409/15,

- da je, zaključkom od dana 12. veljače 2019.g. pozvan ovrhovoditelj da uredi ovršni prijedlog sukladno čl. 39. Ovršnog zakona u roku od 15 dana računajući od dana primitka zaključka,

- da je dana 21. veljače 2019.g. zaprimljen podnesak ovrhovoditelja kojim uređuje ovršni prijedlog, a koji uređeni prijedlog za ovrhu sadržajno je identičan prijedlogu za ovrhu podnesenom dana 8. kolovoza 2018.g. javnoj bilježnici L. M. iz Š.

- da je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem odbacio prijedlog za ovrhu.

Prvostupanjski sud je pravilno postupio kada je pobijanim rješenjem odbacio prijedlog za ovrhu, ali je pri tome pogrešno primijenio materijalno pravo, međutim pravilnom primjenom materijalnog prava trebalo donijeti jednaku odluku, odnosno prijedlog ovrhovoditelja odbaciti.

Ova sud je prijedlog ovrhovoditelja ocijenio nedopuštenim budući odredbom čl. 201. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17, dalje u tekstu: OZ) proizlazi da postupak prisilne naplate od ovršenikovog poslodavca onih iznosa koje je propustio obustaviti i isplatiti prema rješenju o ovrsi pretpostavlja postojanje sudskog ovršnog postupka protiv ovršenika i nepostupanje njegovog poslodavca po rješenju o ovrsi koje je donio sud i taj postupak predstavlja specifičan adhezijski ovršni postupak, pa nema mjesta pokretanju sudskog ovršnog postupka protiv poslodavca nakon bezuspješne izvansudske ovrhe.

Iz sadržaja spisa proizlazi da je ovrhovoditelj podnio prijedlog u smislu odredbe čl. 201. OZ-a, prema kojem za donošenje rješenja kojim će se naložiti poslodavcu ovršenika da isplati sve obroke koje je propustio isplatiti temeljem pravomoćnog rješenja o ovrsi br. Ovr-409/2015 od 18. veljače 2015. Radi se o rješenju o ovrsi na temelju

vjerodostojne isprave javnog bilježnika L. M. iz Š. koje je postalo pravomoćno i ovršno 23. ožujka 2015.

Provedba ovrhe temeljem navedenog pravomoćnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika kojim je ovrha određena općenito na imovini ovršenice normirana je odredbom čl. 284. st. 2. OZ-a, prema kojoj ovrhovoditelj može izravno zatražiti od poslodavca ili drugog isplatitelja stalnog novčanog primanja da mu isplati iznos kojim će se namiriti njegova tražbina radi čijeg je ostvarenja ovrha određena.

Prema odredbi čl. 285. st. 2. OZ-a na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na tražbini po računu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, odnosno općenito određena na imovini ovršenika, ovrhovoditelj može zatražiti od suda da ovrhu odredi na predmetu ovrhe na kojem se na temelju takvoga rješenja ne može tražiti izvansudska ovrha. U tom slučaju sud će postupiti kao da je od njega zatraženo da ovrhu odredi drugim sredstvom i na drugom predmetu ovrhe

U konkretnom slučaju ovrhovoditelj je ovršni prijedlog usmjerio prema poslodavcu ovršenika, a podnošenje takvog prijedloga je vremenski ograničeno i ovisno o trajanju ovršnog postupka jer je odredbom čl. 201. st. 2. OZ-a propisano da se takav prijedlog može podnijeti do završetka ovršnog postupka, što podrazumijeva da se vodi sudski ovršni postupak. Postupak na pokretanje kojeg odredba čl. 201. OZ-a ovlašćuje ovrhovoditelja je adhezijski postupak.

Obzirom da je ovrhovoditelj zatražio ovrhu protiv poslodavca čime je pokrenuo sudski ovršni postupak nakon bezuspješne izvansudske ovrhe koju je nastojao provesti temeljem pravomoćnog i ovršnog javnobilježničkog rješenja o ovrsi takav prijedlog se treba odbaciti iz razloga što ovrhovoditelj traži namirenje protiv poslodavca ovršenika protiv kojeg ne raspolaže ovršnom ispravom, a niti se radi o postupku sudske ovrhe protiv ovršenika u kojem bi poslodavac propustio postupiti po sudskom rješenju o ovrsi.

Niti jedna odredba Ovršnog zakona koja se odnosi na izvansudsku ovrhu ne određuje da se u slučaju nepostupanja poslodavca ili isplatitelja stalnog novčanog primanja temeljem pravomoćnog i ovršnog javnobilježničkog rješenja o ovrsi primjenjuje odredba o izravnom provođenju ovrhe protiv poslodavca kao u tijeku sudske ovrhe u smislu odredbe čl. 201. st. 1. - 3. OZ-a.

Stoga je takav prijedlog ovrhovoditelja nedopušten jer je odredbom čl. 201. st. 3. OZ-a određeno da ovrhovoditelj može tražiti ovrhu protiv poslodavca u istom ovršnom postupku tek ukoliko poslodavac ne postupi po pravomoćnom rješenju kojim mu je naloženo da ovrhovoditelju isplati sve obroke što ih je propustio obustaviti i isplatiti prema rješenju o ovrsi.

Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, trebalo je odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

Split, 1. veljače 2021.

Sutkinja:

Ankica Matić, v. r.